

305i55 / 2020

Okresnímu soudu v České Lípě
ID datové schránky: 9ddabq5

V [redacted] dne 27. února 2020

Žadatel:

Věc: Žádost podle zákona o svobodném přístupu k informacím č. 106/1999 Sb

V souvislosti s plněním vědeckých úkolů v oblasti justice si Vás dovoluji požádat o zaslání anonymizovaných usnesení o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, která byla učiněna v období mezi 4. a 15. listopadem 2019 (podstatné je datum rozhodnutí) a která nebyla vyhotovená jako zjednodušená usnesení (nebylo tedy postupováno podle § 136 odst. 3 trestního řádu a naopak tedy všechna žádaná usnesení obsahují odůvodnění).

Jestliže byla proti některým z těchto rozhodnutí podána stížnost, dovoluji si Vás požádat také o zaslání anonymizovaných usnesení stížnostního soudu, kterými bylo rozhodnuto o této stížnosti.

Dále si Vás dovoluji požádat o zaslání informace o počtu usnesení o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, která byla vyhotovena jako zjednodušená usnesení (tedy bylo postupováno dle § 136 odst. 3 trestního řádu a tato usnesení tedy neobsahují odůvodnění). Prosím o zaslání statistik o takto učiněných usneseních učiněných ve dvou obdobích (5. až 16. listopadu 2018 a 4. až 15. listopadu 2019, podstatné je datum rozhodnutí), přičemž prosím o jejich poskytnutí odděleně (nikoli dohromady). Zároveň prosím o jejich oddělení podle toho, zda byla tato usnesení zamítavá či vyhovující. Tedy prosím o čtyři údaje: 1) Zjednodušená zamítavá usnesení rozhodnutá mezi 5. až 16. listopadem 2018, 2) Zjednodušená vyhovující usnesení rozhodnutá mezi 5. až 16. listopadem 2018, 3) Zjednodušená zamítavá usnesení rozhodnutá mezi 4. až 15. listopadem 2019 a 4) Zjednodušená vyhovující usnesení rozhodnutá mezi 4. až 15. listopadem 2019.

Jsem si vědom toho, že tato žádost Vás zatěžuje, nicméně získání těchto rozhodnutí je podstatné pro lepší prozkoumání činnosti justice: Konkrétně analyzujeme vliv judikatury Ústavního soudu na judikaturu obecných soudů. Z tohoto důvodu jsme Vás také v minulosti požádali o rozhodnutí z roku 2018. Tato požadovaná rozhodnutí jsou poslední v otázce podmíněných propuštění. V minulosti získané rozsudky jsme již analyzovali z hlediska odůvodňování trestů a výsledky této analýzy vyšly v časopise Státní zastupitelství v čísle 6/2019, pokud by Vás toto zajímalo. Nezískáváme tato rozhodnutí z rozmaru či pro využití v konkrétních případech, ale pro obdržení reprezentativního vzorku rozhodnutí, na základě kterého můžeme činit spolehlivější výroky o současném stavu. Abychom ulehčili soudům od dalších žadatelů, tak již získané rozsudky plánujeme umístit na web Českého sociálněvědního datového archivu, kde budou volně ke stažení. Pokud byste došli k závěru, že požadovaný rozsah anonymizace je příliš rozsáhlý, tak Vás prosím o zaslání výše úhrady, kterou budete požadovat za uhrazení nákladů spojených s anonymizací žádaných rozsudků.

S pozdravem

Záznam o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu: Okresní soud v České Lípě

dle vyhlášky 259/2012 Sb.

Pořadové číslo zprávy: 10141 / 2020 Ev. číslo: 04ad154f-58b1-4d3d-b93c-5dd0fad517c4
 Druh podání: Datová zpráva z ISDS ID zprávy: 758493255
 Věc: [REDAKCE]

Odesílatel:
 ID schránky: [REDAKCE] Typ datové schránky: [REDAKCE]
 Osoba: [REDAKCE] Adresa: [REDAKCE]

Dodáno do DS dne: 02.03.2020 15:11:33 **Odesláno do DS dne:** 02.03.2020 15:11:33
 Č.j. příjemce: Č.j. odesílatele:
 Sp.zn. příjemce: Sp.zn. odesílatele:
 Lhůta končí: K rukám: Ne
 Číslo zákona: Paragraf v zákoně: Odstavec paragrafu: Písmeno v paragrafu:

Ověření obálky: Podpis je platný
 Podepsal: Informační systém datových schránek - produkční prostředí Vystavil: PostSignum Qualified CA 3
 Sériové číslo certifikátu: 5070fd Platnost: 30.10.2019 - 18.11.2020
 Antivirový test: Proběhl v systému ISDS Obsah podání: OK
 Elektronický podpis: Platný Časové razítko: Platné (připojeno 02.03.2020 15:11:33)
 Certifikát: Ověřeno na základě CRL z 02.03.2020 14:13:27
 Datum a čas autom. ověření: 02.03.2020 15:16:41

Počet podaných příloh: 1

Číslo přílohy	Výsledek	Název příl. CRL	Identifikace podepisující osoby	Identifikace vystavitele certifikátu	T	U	K	P	R	A	C	V
1		II Česká Lípa zadost pp.docx										
	Podpis není připojen (žádný podpis).				A	N	N					

Čas ověření příloh: 02.03.2020 15:16:41 Ověření příloh: ověřováno automaticky

Vysvětlení stavů při ověření příloh (vztaženo vždy k datu a času dodání):

Stav "?" znamená, že systém tuto operaci ještě neprovedl, ale provedena bude
 Stav "-" znamená, že systém tuto operaci neprovádí
 Stav "!" znamená, že systém tuto operaci nemůže provést
 Stav "*" znamená, že bylo ověřeno proti CRL z uvedeného data.

	Technické parametry ¹ :	A=splňuje	N=nesplňuje
U	Uznávaný elektronický podpis / značka:	A=připojen	N=nepřipojen
K	Kvalifikované časové razítko:	A=připojeno	N=nepřipojeno
P	Uznáv. el. podpis kvalif. certifikát (platnost):	A=platný	N=neplatný
R	Kvalifikované časové razítko (platnost):	A=platné	N=neplatné
A	Akreditovaný poskytovatel certifik. služeb ² :	A=ano	N=ne
C	Kvalifikované časové razítko:	A=platné	N=neplatné
V	Vytvořeno před zneplatněním certifikátu:	A=ano	N=ne

¹ Technické parametry - velikost, formát, škodlivý kód.

² Stav "Z"(Zahraniční) = certifikát není od české certifikační autority

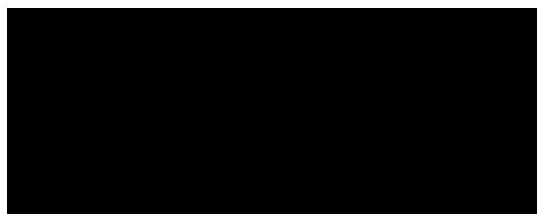
Kontrola podpisů a razítek byla provedena na základě CRL seznamů platných k datu a času ověření datové zprávy.

OKRESNÍ SOUD V ČESKÉ LÍPĚ

Děčínská 390, 470 52 Česká Lípa

tel.: 487072111, fax: 487523223, e-mail: podatelna@osoud.cli.justice.cz, IDDS: 9ddabq5

NAŠE ZNAČKA: 30 Si 55/2020
VAŠE ZNAČKA:
VYŘIZUJE: Bc. Zuzana Koppanová
DNE: 12. března 2020

ŽADATELKA:

Vážený pane doktore,

sděluji Vám Vámi požadované údaje:

- 1/ zjednodušená zamítavá usnesení rozhodnutá mezi 5. až 16. listopadem 2018 – 8 usnesení
- 2/ zjednodušená vyhovující usnesení rozhodnutá mezi 5. až 16. listopadem 2018 – 8 usnesení
- 3/ zjednodušená zamítavá usnesení rozhodnutá mezi 4. až 15. listopadem 2019 – 2 usnesení
- 4/ zjednodušená vyhovující usnesení rozhodnutá mezi 4. až 15. listopadem 2019 – 5 usnesení,

k těmto údajům považuji za vhodné uvést, že soudce, který dlouhodobě vyřizoval agendu PP, ke dni 31.10.2019 odešel z Okresního soudu v České Lípě a agendu PP začali dnem 1.11.2019 vyřizovat dva další soudci.

V příloze pak zasílám anonymizovaná usnesení o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, která byla učiněna v období mezi 4. – 15 listopadem 2019 a která nebyla vyhotovena jako zjednodušená usnesení, včetně anonymizovaných usnesení stížnostního soudu.

příloha: svazek

S pozdravem

JUDr. Alena Procházková
místopředsedkyně okresního soudu

USNESENÍ

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Mgr. Pavla Kříže a přísedících PaedDr. Emila Hurcika a Bc. Sylvie Müllerové ve veřejném zasedání konaném dne 11. 11. 2019 v trestní věci odsouzeného ██████████ narozeného ██████████ t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Stráž pod Ralskem, o žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění,

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku se žádost odsouzeného ██████████ narozeného ██████████ o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v trvání 2 let, jež mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 8. 4. 2019 č. j. 11 T 14/2019-235 pro zločin násilí proti orgánu veřejné moci podle § 323 odst. 1, odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku a přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku, zamítá.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v České Lípě konal dnešního dne veřejné zasedání k žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. V rámci veřejného zasedání soud jako listinné důkazy přečetl žádost odsouzeného. Dále měl soud k dispozici rozsudková data, hodnocení z výkonu trestu, aktuální opis rejstříku trestů a také rozhodnutí Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou sp. zn. 11 T 14/2019. Z listinných důkazů je patrné, že odsouzený pouze stručně požádal o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Podle rozsudkových dat odsouzený vykonává ve Věznici Stráž pod Ralskem nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 2 let, který mu byl uložen rozhodnutím shora citovaným. Odsouzený byl dne 30. 12. 2018 zadržen Policií ČR a dne 1. 1. 2019 dodán k výkonu vazby do Vazební věznice Hradec Králové, výstup z výkonu trestu má značen dne 30. 12. 2020. K datu veřejného zasedání odsouzený vykonal tedy více jak třetinu z uloženého trestu. V hodnocení věznice k odsouzenému zachytila, že odsouzený dne 28. 5. 2019 byl přemístěn do Stráže pod Ralskem, kde byl zařazen dne 6. 6. 2019 na běžný oddíl. Odsouzenému byl stanoven program minimálního zacházení, a z důvodu soudem uloženého trestu vyhoštění není ve věznici pracovní zařazen. Na oddíle si plní povinnosti na požadované úrovni, dodržuje kázeň a pořádek, má slušné a nekonfliktní chování. Odsouzený v průběhu výkonu trestu nezískal žádné kázeňské odměny a také odsouzený nevykazuje žádný kázeňský trest a je zařazen do II. přístupné skupiny vnitřní diferenciací. Závěrem věznice konstatuje, že riziko, které odsouzený představuje pro společnost je dáno především charakterem páchané trestné činnosti. Jednání a chování odsouzeného nenavádí k snaze přehodnotit dosavadní nezodpovědný způsob života, neboť si nevytvořil podmínky pro přeřazení do nejpříznivější přístupné skupiny vnitřní diferenciací. V rejstříku trestů má odsouzený celkem 1 záznam, přičemž tento záznam koresponduje nyní vykonávanému nepodmíněnému trestu odnětí svobody. Jak vyplývá z rozhodnutí 11 T 14/2019 str. 7, odsouzený má v ██████████ kde žije jeho rodina, a odsouzený sám je občanem ██████████ republiky, celkem 11 policejních záznamů a s ohledem na § 11 odst. 2 trestního zákoníku jsou pravomocná odsouzení soudem jiného členského státu Evropské unie v trestním řízení se pro účely trestního řízení podle českého práva hledí jako na odsouzení soudem České republiky, pokud bylo vydáno pro čin trestný i podle práva České republiky. Z rozsudku Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou sp. zn. 11 T 14/2019 bylo zjištěno, že odsouzený ██████████ byl uznán vinným zločinem násilí proti orgánu veřejné moci podle § 323 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a dalších, za který mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 2 let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Odsouzenému byl také uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení

motorových vozidel všeho druhu na 5 let a dále trest vyhoštění v trvání 6 roků a 6 měsíců. Trestné činnosti se odsouzený dopustil jednáním ze dne 30. 12. 2018, kdy ve stavu požití návykové látky řídil motorové vozidlo, následně úmyslně narazil do zaparkovaného vozidla policie ČR, přičemž toto posunul a poškodil tak budovu služebny Policie ČR a následně nožem bodal do služebního vozidla, aby ho policisté nemohli pronásledovat, neboť chtěl odcizit nějaké jiné vozidlo.

2. Soud ve věci vyslechl odsouzeného, který uvedl, že je již dostatečně poučen a nebude páchat žádnou další trestnou činnost, a protože splnil zákonné podmínky, tak žádá o propuštění z výkonu trestu. Z výpovědi vychovatele vyplynulo, že v hodnocení odsouzeného nedošlo k žádným změnám, odsouzený nemá žádné kázeňské odměny, a je stále zařazen do II. prostupné skupiny vnitřní diferenciaci. Vychovatel celkově zhodnotil odsouzeného jako nadprůměrného, neboť udržuje ve svých věcech oproti jiným odsouzeným nadprůměrný pořádek.
3. Podle § 88 odst. 1 trestního zákoníku po výkonu jedné třetiny uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život, nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného.
4. Po provedeném dokazování a po jeho zhodnocení dospěl Okresní soud v České Lípě k jednoznačnému a bezpečnému závěru, že žádosti odsouzeného [REDAKCE] [REDAKCE] o podmíněně propuštění z výkonu trestu odnětí svobody vyhovět nelze, neboť odsouzený s výjimkou výkonu patřičné části trestu nesplňuje žádné další zákonné požadavky na takovéto rozhodnutí soudu. Odsouzený k datu veřejného zasedání nevykazuje žádné kázeňské odměny, nemá žádný kázeňský test, stále zůstává zařazen do II. prostupné skupiny vnitřní diferenciaci. Vychovatel odsouzeného při veřejného zasedání zhodnotil jako nadprůměrného, který krom pořádku ve věcech nijak zásadním způsobem kladně nevybočuje z kolektivu ostatních odsouzených na oddíle. Jinými slovy to znamená, že v hodnocení odsouzeného jsou ještě velké rezervy, a proto zatím nelze bezpečně dojít k závěru, že odsouzený prokázal patřičný stupeň polepšení tak, jak má na mysli příslušné ustanovení trestního zákoníku. Obdobně má soud určité pochybnosti, zda by odsouzený skutečně vedl na svobodě řádný způsob života. V tomto směru soud nemůže přehlédnout zcela zásadní fakt, že odsouzený dosud prokázal výrazný sklon k páčání trestné činnosti. Za tohoto stavu věci, kdy se odsouzený má současně udělen i trest vyhoštění, má soud pochybnosti, zda by odsouzený skutečně vedl řádný život, přičemž na okraj soud uvádí, že [REDAKCE] republika není signatářem Evropské úmluvy o dohledu nad podmíněně odsouzenými a podmíněně propuštěnými pachateli, tedy předpis č. 75/2002 Sb. m. s.
5. S ohledem na vše shora uvedené byla proto žádost odsouzeného [REDAKCE] [REDAKCE] o podmíněně propuštění z výkonu trestu odnětí svobody zamítnuta tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno do tří dnů ode dne jeho oznámení podat k Okresnímu soudu v České Lípě stížnost, o níž by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci. Toto právo však nenáleží osobám, které se ho již výslovně vzdaly.

Česká Lípa 11. listopadu 2019

JUD Mgr. Pavel Kříž v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Hejgrlíková

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 5. prosince 2019 v trestní věci odsouzeného: [REDAKCE] v Jablonci nad Nisou, t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Stráž pod Ralskem, o stížnosti odsouzeného proti usnesení Okresního soudu v České Lípě ze dne 15. listopadu 2019, č.j. 33 PP 22/2019 – 28,

takto:

Podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu se stížnost **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Usnesením ze dne 15.11.2019, č.j. 33 PP 22/2019 – 28, Okresní soud v České Lípě podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku zamítl žádost odsouzeného [REDAKCE] o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, jež mu byl v trvání 15 měsíců uložen rozsudkem Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 10. 6. 2016 č.j. 4 T 139/2015-331 ve spojení s usnesením Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 18. 4. 2018 č.j. 4 T 139/2015-374 pro přečin krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno a), b) trestního zákoníku, přečin porušování domovní svobody podle § 178 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku, přečin poškození cizí věci podle § 228 odstavec 1 trestního zákoníku; jež mu byl v trvání 2 měsíců uložen rozsudkem Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 20. 2. 2018 č.j. 1 T 27/2017-100 pro přečin výtržnictví podle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku; jež mu byl v trvání 1 roku uložen rozsudkem Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 30. 4. 2018 č.j. 1 T 19/2018-88 pro přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odstavec 1, odstavec 2 písmeno c) trestního zákoníku; jež mu byl v trvání 8 měsíců uložen trestním příkazem Okresního soudu v Liberci ze dne 31. 5. 2016 č.j. 1 T 83/2016-63 ve spojení s usnesením Okresního soudu v Liberci ze dne 30. 10. 2018 č.j. 1 T 83/2016-125 pro přečin krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku a další sbíhající se trestné činy.
2. Proti uvedenému usnesení podal odsouzený stížnost, kterou blíže neodůvodnil.
3. Krajský soud z podnětu včas a řádně podané stížnosti podle § 147 odst. 1 trestního řádu přezkoumal správnost výroku napadeného usnesení, jakož i správnost řízení vyhlášení usnesení předcházející, a dospěl k závěru, že stížnost odsouzeného není důvodná.
4. V řízení, které vyhlášení napadeného usnesení předcházelo, krajský soud žádná pochybení neshledal. Návrh odsouzeného na podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody byl projednán ve veřejném zasedání, o jeho konání byl odsouzený vyrozuměn s dostatečným časovým předstihem, kdy bylo zachováno jeho právo na přípravu k veřejnému zasedání. Veřejné zasedání proběhlo v přítomnosti odsouzeného, byl mu dán prostor k vyjádření a soud prvního stupně provedl relevantní důkazy pro posouzení věci. Napadené rozhodnutí bylo vyhlášeno a odůvodněno v přítomnosti odsouzeného, a byl mu dán prostor k vyjádření stran opravného prostředku. Právo na spravedlivý proces porušeno nebylo.

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Plhalová.

5. Podle § 88 odst. 1 trestního zákoníku soud může odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a
 - a) odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, nebo
 - b) odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvlášť závažný zločin a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.
6. Z citovaného ustanovení je zřejmé, že předpokladem podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody je kumulativní naplnění podmínek v daném ustanovení specifikovaných, tzn. vykonání potřebné části uloženého trestu odnětí svobody, polepšení odsouzeného a naplnění očekávání, že odsouzený povede řádný život, jímž se rozumí život bez páčání společensky škodlivé činnosti trestného či přestupkového charakteru. Soud prvního stupně si opatřil potřebné podklady pro náležité posouzení otázky, zda jsou splněny všechny podmínky specifikované ustanovením § 88 odst. 1 trestního zákoníku pro podmíněné propuštění odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody, a pokud dospěl k závěru, že odsouzený splňuje pouze část zákonných podmínek, nelze mu v tomto hodnocení ničeho vytýkat. Krajský soud považuje za potřebné zdůraznit, že zákonná úprava institutu podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody nezakládá povinnost soudu podmíněně propustit z výkonu trestu každého odsouzeného, eventuálně každého odsouzeného, který o takový postup požádá. Naopak soud může, za určitých zákonem specifikovaných okolností, učinit výjimku a přistoupit ke zmírnění trestu v podobě podmíněného propuštění z jeho výkonu. Institut podmíněného propuštění není ze strany odsouzených nárokovatelný, ale je prostředkem dobrodiní ve vztahu k pachatelům trestné činnosti, kteří mají snahu po nápravě, došlo k jejich resocializaci a s *vyšokou mírou pravděpodobnosti* od nich lze očekávat, že povedou řádný život. Soud prvního stupně ve svém rozhodnutí rozvedl skutečnosti, které jej vedly k zamítnutí žádosti odsouzeného, a krajský soud se s těmito závěry v zásadě ztotožňuje.
7. Soud prvního stupně na základě provedeného dokazování dospěl ke správnému závěru, že odsouzený již vykonal potřebnou část trestu odnětí svobody, opravňující ho žádat o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, splňuje tak první formální podmínku pro podmíněné propuštění.
8. Věznicí je odsouzený hodnocen kladně, povinnosti plní odsouzený na požadované úrovni, plní program zacházení, absolvoval kurz „závislosti“ či další terapeutická kurz, byl také dvakrát odměněn, a z odůvodnění napadeného usnesení je zjevné, že soud prvního stupně tyto okolnosti svědčící ve prospěch odsouzeného neoslyšel. Na stranu druhou však soud prvního stupně zcela správně poukazuje na skutečnost, že za dobu více než jednoho a půl roku stráveného ve výkonu trestu odnětí svobody odsouzený dosáhl pouze dvou odměn, což zcela neosvědčuje polepšení odsouzeného na takové úrovni, aby bylo možno konstatovat, že proces polepšení je trvalý a stabilní, a že tak odsouzený bez výhrad splňuje podmínku dostatečného polepšení, aby mohl být z výkonu trestu odnětí svobody propuštěn.
9. Krajský soud dále poukazuje na to, že smysl institutu podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody nespočívá pouze v tom, aby za dobré chování byl odsouzený automaticky podmíněně propuštěn po odpykání stanovené doby na svobodu bez zřetele k tomu, jaká je prognóza jeho dalšího chování na svobodě. Podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody je na místě pouze tehdy, pokud je naplněna také poslední podmínka stanovená v § 88 odst. 1 trestního zákoníku, tj. pokud je odůvodněn předpoklad, že odsouzený povede na svobodě

řádný život, aniž by hrozilo příliš velké riziko recidivy trestného jednání. Tímto zákonným požadavkem je především chráněna společnost před hrozbou recidivního jednání pachatelů trestné činnosti, kteří v rámci své trestněprávní narušenosti dosáhli takového stupně, že je bylo nutno prostřednictvím odsuzujících rozhodnutí izolovat od zbytku společnosti, tedy působit na ně trestem spojeným s omezením osobní svobody. Soud se při posuzování okolností rozhodných pro možné podmíněné propuštění nemůže omezit jen na dobu výkonu trestu odnětí svobody, ale posuzuje i další okolnosti dosavadního života odsouzeného, na základě nichž činí prognózu do budoucna.

10. Z opisu z rejstříku trestů je patrný sklon odsouzeného k páčání majetkové, ale i násilné trestné činnosti, proto s ohledem na opakovaná selhání odsouzeného dospěl soud prvního stupně ke správnému závěru, že prognóza dalšího chování odsouzeného na svobodě je dosud nejistá, nelze tudíž důvodně nyní předpokládat, že povede na svobodě řádný život, aniž by reálně hrozilo riziko recidivy trestného jednání. Dále je nutno poukázat na fakt, že odsouzený byl v relativně krátkých intervalech souzen za opakování trestné činnosti, postupně ukládané tresty však nevedly k jeho nápravě, neboť trestnou činnost opakoval. Deklarace odsouzeného žít na svobodě řádně, pracovat, je jistě chvályhodná, leč dosavadní způsob života a chování odsouzeného na svobodě z dlouhodobého hlediska neskýtají potřebnou míru pravděpodobnosti, že se dosavadním výkonem trestu resocializoval natolik, že již nebude trestnou činnost opakovat. Realita života na svobodě je jiná než ve výkonu trestu odnětí svobody, nepostačují pouze sliby odsouzeného či příslib zaměstnání a bydlení. Svým dosavadním chováním na svobodě odsouzený neosvědčil, že by v realitě života na svobodě obstál bez toho, aniž by páchal trestnou činnost. Z tohoto úhlu pohledu pak nástroje pro pokračování resocializace, jež v sobě zahrnuje institut podmíněného propuštění, nejsou v současné chvíli v případě odsouzeného ještě dostačující pro to, aby v potřebné míře eliminovaly riziko páčání trestné činnosti v případě podmíněného propuštění. Osobní zájem odsouzeného na podmíněném propuštění musí v dané situaci ustoupit zájmu společnosti na ochraně před reálným rizikem z páčání trestné činnosti a důsledky s tím spojenými.
11. Institut podmíněného propuštění představuje beneficium ve vztahu k pachatelům trestné činnosti, kteří mají snahu po nápravě, došlo k jejich resocializaci a s *vysokou mírou pravděpodobnosti* od nich lze očekávat, že do budoucna již povedou řádný život a nebudou se trestné činnosti již více dopouštět. Smyslem tohoto institutu tedy je, aby odsouzeným, kteří vykonávají vzorně a příkladně uložený trest a mají snahu po nápravě, byla dána šance v průběhu zkušební doby podmíněného propuštění osvědčit, že v jejich případě došlo k naplnění účelu trestu před výkonem celé jeho výměry, a to jak pokud jde o aspekt výchovného, preventivního ale i represivního působení trestu. Soudy jsou tedy zároveň povinny hodnotit sklony odsouzeného k páčání trestné činnosti, neboť účel uloženého nepodmíněného trestu odnětí svobody zahrnuje jak aspekt generální prevence, sledující výchovné působení trestu na ostatní členy společnosti, ale výrazně již i aspekt represivní, jehož smyslem je zabránění odsouzenému v páčání další trestné činnosti, a který klade důraz na izolaci odsouzeného od zbytku společnosti po soudem určenou dobu tak, aby omezením osobní svobody odsouzeného byla společnost chráněna před jeho závadovým jednáním. Právě s ohledem na tuto skutečnost je dána povinnost soudu hodnotit sklony odsouzeného k páčání trestné činnosti, a to z hlediska celkové trestněprávní narušenosti odsouzeného. Pokud soud rozhodující o žádosti o podmíněné propuštění činí prognózu o chování odsouzeného do budoucna, musí i v tomto směru zohlednit celkovou trestněprávní narušenost osobnosti odsouzeného. Takový závěr však nelze učinit pouze na základě hodnocení chování odsouzeného v aktuálním výkonu trestu odnětí svobody, neboť výkon trestu představuje pouze časově omezené údobí života odsouzeného, a je navíc vykonáván v prostředí specifickém a zcela odlišném od prostředí, v němž odsouzený sklony k páčání trestné činnosti projevil.

12. Krajský soud pozitivně hodnotí plnění povinností odsouzeného ve výkonu trestu odnětí svobody. V současné chvíli však odsouzený ještě nesplňuje v potřebné míře všechny podmínky umožňující podmíněně propuštění z výkonu trestu odnětí svobody stanovené § 88 odst. 1 trestního zákoníku a to ani při užití instrumentů specifikovaných v ust. § 89 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, neboť kriminální narušení odsouzeného je takové, že uvedené instituty v současné chvíli neskýtají dostatečnou záruku pro to, aby mohl být odsouzený z výkonu trestu odnětí svobody podmíněně propuštěn. Je zapotřebí, aby odsouzený ve svém pozitivně nastoupeném úsilí vytrval, příkladným plněním povinností ještě prokazoval trvalost změny svých dřívějších postojů a chování, proto je na něj nutno k jeho zdárné resocializaci ještě působit trestem odnětí svobody. Krajský soud proto podanou stížnost jako nedůvodnou zamítl podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** žádný další řádný opravný prostředek přípustný.

Liberec dne 05.12.2019

Mgr. František Jahůdka v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Plhalová.

Petra Plhalová
Digitálně podepsal
Petra Plhalová
Datum: 2019.12.16
13:42:55 +0100

USNESENÍ

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudkyní Mgr. Zuzanou Bohatou Koldovskou ve veřejném zasedání konaném dne 15. listopadu 2019 v trestní věci odsouzeného ■■■■■ ■■■■■ narozeného ■■■■■ t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Stráž pod Ralskem, o žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění,

takto:

Podle § 88 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku se žádost odsouzeného ■■■■■ ■■■■■ narozeného ■■■■■ o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v trvání 15 měsíců, jež mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 10. 6. 2016 č.j. 4 T 139/2015-331 ve spojení s usnesením Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 18. 4. 2018 č.j. 4 T 139/2015-374 pro přečin krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno a), b) trestního zákoníku, přečin porušování domovní svobody podle § 178 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku, přečin poškození cizí věci podle § 228 odstavec 1 trestního zákoníku; v trvání 2 měsíců, jež mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 20. 2. 2018 č.j. 1 T 27/2017-100 pro přečin vytržnictví podle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku; v trvání 1 roku, jež mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 30. 4. 2018 č.j. 1 T 19/2018-88 pro přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odstavec 1, odstavec 2 písmeno c) trestního zákoníku; a v trvání 8 měsíců, jež mu byl uložen trestním příkazem Okresního soudu v Liberci ze dne 31. 5. 2016 č.j. 1 T 83/2016-63 ve spojení s usnesením Okresního soudu v Liberci ze dne 30. 10. 2018 č.j. 1 T 83/2016-125 pro přečin krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku a další sbíhající se trestné činy, zamítá.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v České Lípě nařídil na den 15. 11. 2019 veřejné zasedání k žádosti odsouzeného ■■■■■ ■■■■■ o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, lhůta k přípravě na jednání byla zachována a odsouzený na své žádosti trval. V rámci veřejného zasedání soud jako listinné důkazy přečetl žádost odsouzeného s potvrzením o zaměstnání, dále rozsudková data, hodnocení z výkonu trestu a vyúčtování pohledávek, aktuální opis z Rejstříku trestů a rozhodnutí Okresního soudu v Jablonci nad Nisou sp. zn. 4 T 139/2015, 1 T 27/2017, 1 T 19/2018 a 1 T 83/2016.
2. V žádosti odsouzený uvedl, že ze zákona má právo si podat žádost, ve výkonu trestu se chová podle vnitřního řádu, tento trest jej ponaučil, má dvě pochvaly a chce začít žít na svobodě řádný život.
3. Podle rozsudkových dat odsouzený vykonává ve Věznici Stráž pod Ralskem 4 nepodmíněné trestů odnětí svobody, které mu byly uloženy rozhodnutími Okresního soudu v Jablonci nad Nisou v trvání 15 měsíců, 2 měsíců, 1 roku a 8 měsíců. Ve věznici je od 28. 3. 2018 a výstup z výkonu trestu má 25. 4. 2021, k datu veřejného zasedání tedy vykonal více jak polovinu uložených trestů. V hodnocení věznice zachytila, že odsouzený byl zadržen policií a dodán do vazební věznice, kde byl evidován jeden negativní zápis za nedodržování kázně, dne 26. 6. 2018 byl převeden do zdejší věznice. Dne 28. 12. 2018 byl zařazen na specializovaný oddíl pro odsouzené s mentální retardací, zde absolvuje různé terapeutické programy. Na tomto oddíle nejsou uplatňovány diferenační skupiny, chování má slušné, po dobu výkonu trestu byl dvakrát

kázeňsky odměněn, a to v dubnu a v říjnu tohoto roku za příkladnou práci pro věznicí. Riziko jak dáno opakovaným páchaním trestní činnosti, v současné době se cítí odpovědný za své činy, s rodinou urovnal vztahy.

4. V opisu z Rejstříku trestů má odsouzený celkem 7 záznamů v České republice. Odsouzený byl opakovaně trestán pro různorodou trestnou činnost a je poprvé ve výkonu trestu. První odsouzení, byť bylo nepodmíněné, později podléhalo amnestii, a nelze k němu přihlížet. Další rozhodnutí jsou pro různorodé přečiny, převážně násilného charakteru, zejména vůči příbuzným. Jinak ostatní jsou tresty, které mu byly postupně ukládány v podobě alternativních trestů, poté došlo k jejich přeměně na tresty nepodmíněné.
5. Odsouzený ■■■■■ při veřejném zasedání uvedl, že se ve věznicí probral k životu, navázal s rodinou lepší kontakt, drogy už nebere. Chtěl by normálně žít a jít do práce, otec ho navštívil ve výkonu trestu a matka mu psala pohled. Z výpovědi vychovatelky vyplynulo, že v hodnocení odsouzeného nenastaly žádné změny, je kladně hodnocen z pracoviště, hodnotí jej jako nadprůměrného odsouzeného.
6. Podle § 88 odstavec 1 trestního zákoníku po výkonu poloviny uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život, nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného.
7. Po provedeném dokazování a po jeho zhodnocení dospěl soud k jednoznačnému a bezpečnému závěru, že žádosti odsouzeného vyhovět nelze, neboť odsouzený stále principiálně nesplňuje všechny zákonné požadavky na takovéto rozhodnutí soudu. Formálně odsouzený splnil podmínky spočívající v tom, že vykonal více jak polovinu ze všech uložených trestů odnětí svobody. Pokud jde o prokázání podmínky polepšení, je pravdou, že odsouzený byl po dobu výkonu trestu dvakrát kázeňsky odměněn, je však nutné poukázat na dobu, po kterou vykazuje údajné známky polepšení. Ve výkonu trestu je od 28. 3. 2018 a za rok a půl, které zde strávil, dosáhl pouze dvou kázeňských odměn, a to v až v dubnu a říjnu letošního roku. Je tedy patrné, že pozitivní posun v životě odsouzeného je dlouhodobě bez výrazných známek progresu, bez spádu, jaký by byl v jeho případě očekáván, polepšení není nikterak výrazné.
8. Odsouzený však nesplňuje také další důležitou zákonnou podmínku spočívající v tom, že by od něho v případě podmíněného propuštění mělo být očekáváno vedení řádného života. Je nutné konstatovat, že odsouzený je v podstatě recidivistou, který opakovaně v průběhu svého života páchá různorodou trestnou činností, a to poměrně závažného charakteru, zejména co se týče posledních záznamů v Rejstříku trestů a připojených rozhodnutí. Rozsudkem Okresního soudu v Jablonci nad Nisou sp. zn. 4 T 139/2015 z června 2016 byl uznán vinným pro přečiny krádeže podle § 205 odstavec 1 trestního zákoníku a porušování domovní svobody podle § 178 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku, za což mu byl uložen společný úhrnný trest ve výměře 15 měsíců. Rozsudkem Okresního soudu v Jablonci nad Nisou sp. zn. 1 T 27/2017 z února 2018 byl uznán vinným pro přečiny výtržnictví podle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku, za což mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 2 měsíců. Rozsudkem Okresního soudu v Jablonci nad Nisou sp. zn. 1 T 19/2018 z dubna 2018 byl uznán vinným pro přečiny nebezpečné vyhrožování podle § 353 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku a byl mu uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 1 roku. Trestním příkazem Okresního soudu v Jablonci nad Nisou sp. zn. 1 T 83/2016 z května 2016 byl uznán vinným pro přečiny krádeže podle § 205 odstavec 1 trestního zákoníku, za což mu byl uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců se stanovením zkušební doby na 20 měsíců, v rámci které se neosvědčil a byl

mu později přeměněn. Při konstatování posledních tří zmiňovaných rozhodnutí bylo z popisu skutků zjištěno, že se tak dopustil na vlastní rodině, což odsouzenému nikterak nepolehčuje, a jen díky včasnému zásahu okolních osob či speciální policejní jednotky nedošlo k závažné újmě na zdraví či ke smrti jeho ■■■■■. Odsouzený sám přiznal, že v době, kdy pobýval na svobodě, byl pod vlivem drog, což je v rámci výkonu trestu eliminováno. Nelze však odhlédnout od časového období, kdy trestnou činnost páchal, kdy mu, po první amnestii, byl uložen opět nepodmíněný trest odnětí svobody s ústavním protitoxikomanickým léčením, které vykonal, avšak i nadále pokračoval v páchání trestné činnosti, když tři roky poté dostal šanci v podobě uložení dvou podmíněných trestů odnětí svobody, ve zkušební době podmíněného odsouzení však pokračoval v další trestné činnosti, proto postupně docházelo k ukládání nepodmíněných trestů, přičemž má již sedm záznamů v Rejstříku trestů. Soud je toho názoru, že i přes dodaný příslib zaměstnání od jeho otce, což je vzhledem k rodičovské vazbě pochopitelné, odsouzený neprokázal výrazné polepšení po dobu výkonu trestu, ale zejména riziko recidivy je u odsouzeného stále vysoké. Dopouštěl se v krátkém časovém období různých trestných činů, v poslední fázi vůči vlastní rodině, a nelze tedy od něj očekávat vedení řádného života v případě jeho podmíněného propuštění, je zapotřebí, aby i nadále setrval ve výkonu trestu a pracoval na své osobě, proto nebylo možno jeho žádosti vyhovět.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno do tří dnů ode dne jeho oznámení podat k Okresnímu soudu v České Lípě stížnost, o níž by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci. Toto právo však nenáleží osobám, které se ho již výslovně vzdaly.

Česká Lípa 15. listopadu 2019.

Mgr. Zuzana Bohatá Koldovská v. r.
předsedkyně senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 6. prosince 2019 o stížnosti odsouzeného ██████████ narozeného ██████████ t.č. ██████████ ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Stráž pod Ralskem, proti usnesení Okresního soudu v České Lípě ze dne 15. 11. 2019, č.j. 33Pp 19/2019-55,

takto:

Podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu se stížnost zamítá.

Odůvodnění:

1. Usnesením Okresního soudu v České Lípě ze dne 15. 11. 2019, pod č.j. 33Pp 19/2019-55 bylo rozhodnuto tak, že se podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku žádost odsouzeného ██████████ narozeného ██████████ o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v trvání 7 let a 6 měsíců, jenž mu byl uložen rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 1. 2. 2012, č.j. 2T 12/2011-405, pro zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku; v trvání 26 měsíců, jenž mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Jihlavě ze dne 22. 7. 2010, č.j. 1T 206/2009-832, ve spojení s usnesením Okresního soudu v Jihlavě ze dne 19. 9. 2012, č.j. 1T 206/2019-881, pro trestný čin porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, odst. 2 tr. zákona, trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b) , odst. 2 tr. zákona, trestný čin neoprávněného užívání cizí věci podle § 249 odst. 1 tr. zákona, trestný čin poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 tr. zákoníku a další sbíhající se trestné činy; a v trvání 1 roku a 6 měsíců, jenž mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 26. 11. 2013, č.j. 2T 38/2013-265, pro přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 tr. zákoníku a přečin vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku, zamítá.
2. Proti tomuto usnesení si podal odsouzený ihned do protokolu stížnost, kterou ke dni rozhodnutí neodůvodnil.
3. Z podnětu včas podané stížnosti krajský soud podle § 147 odst. 1 tr. řádu přezkoumal správnost všech výroků napadeného usnesení, řízení, usnesení předcházející a dospěl k následujícím závěrům:
4. V řízení, které předcházelo vydání napadeného usnesení, krajský soud žádné pochybení neshledal. K žádosti odsouzeného si okresní soud vyžádal jeho hodnocení po dobu výkonu trestu odnětí svobody, předmětná rozhodnutí, aktuální rejstřík trestů, ve věci nařídil veřejné zasedání, v rámci kterého měl možnost se jmenovaný vyjádřit, vyslechl jako svědka vychovatele a v souladu s trestním řádem provedl důkaz přečtením listin, včetně připojení k žádosti družkou ██████████ s rodinou a přáteli, smlouvy o smlouvě budoucí ohledně zaměstnání, potvrzení o zajištění ubytování.

5. Podle § 88 odst. 1 tr. zákoníku soud může odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním si povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život, nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a
- odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého, nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, nebo
 - odsouzený, jež nebyl odsouzen za zvlášť závažný zločin, a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého, nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.
6. Soud prvního stupně ve svém rozhodnutí konstatoval, že odsouzený stále nesplňuje všechny zákonné požadavky. Formálně splnil podmínky spočívající v tom, že vykonal více jak polovinu ze všech uložených trestů odnětí svobody a pokud jde o prokázání podmínky polepšení, i zde splňuje zákonný požadavek, neboť po dobu výkonu uloženého trestu, tj. od 6. 6. 2012 vykazuje 30 kázeňských odměn, je slušně hodnocen ze strany věznice a tak k tomuto bodu soud nemá připomínek. Odsouzený však dle nalézacího soudu nesplňuje další důležitou zákonnou podmínku spočívající v tom, že by od něho v případě podmíněného propuštění mělo být očekáváno vedení řádného života. Nelze opomenout, že jmenovaný řádně a včas nenastoupil do výkonu trestu, musel být dodán na výzvu soudu za součinnosti policie a jeho obhajoba ohledně těchto skutečností je účelová. Dále je nepochybné, že odsouzený nerespektoval rozhodnutí soudu a brojil proti rozhodnutí, byť to poté hodnotil opačně. Shodně tak tvrdil, že pohledávky byly uhrazeny, což však dle evidence vězeňské služby není pravdou. Svou presentovanou lítost neprojevil vůči poškozeným absolutně žádnou formou. Okresní soud akcentoval, že shledal spáchané skutky za velmi zavrženíhodné, byly spáchány vůči ■■■ a ■■■. Dále dle okresního soudu nelze přehlédnout, že má jmenovaný v rejstříku trestů celkem 5 záznamů. Podmíněný souhrnný trest odnětí svobody byl nakonec přeměněn na nepodmíněný, ve zkušební době podmíněného odsouzení se totiž dopustil té nejzávažnější trestné činnosti. Byl mu uložen přísný trest odnětí svobody v trvání sedmi a půl roků, přičemž skutku se dopustil 1. 6. 2011 a ještě, než byl tento rozsudek ve spojení s potvrzujícím rozsudkem vrchního soudu vynesena, dopustil se dalšího velmi škodlivého protiprávního jednání a to dne 9. 5. 2012 vůči ■■■. Soud dospěl k závěru, že odsouzený nesplňuje podmínky stanovené zákonem a nelze od něho očekávat vedení řádného života na svobodě, a proto žádost zamítl.
7. Očekávání, že odsouzený povede na svobodě po podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody řádný život, musí být založeno na komplexním a zároveň aktuálním zhodnocení osobnosti odsouzeného, možnosti jeho nápravy a osobních poměrů, které na svobodě předpokládá. Jak to vyplývá z hodnocení věznice, jmenovaný byl celkem 30krát kázeňsky odměněn, další pochvala mu byla udělena 9. 10. 2019 za úklidy na oddíle, patří mezi lépe hodnocené odsouzené. Vykazuje tedy snahu po nápravě a přehodnocení dosavadního způsobu života, přesto však s ohledem na shora uvedené dle názoru krajského soudu není možné žádosti vyhovět. I v těchto souvislostech je nutné zopakovat, že odsouzený má v rejstříku zmiňované záznamy pro vysoce škodlivou, závažnou, násilnou, mravnostní trestnou činnost, že se jednotlivých skutků dopustil v blízké časové návaznosti, bez ohledu na probíhající trestní řízení a předchozí tresty, navíc v minulosti muselo být rozhodnuto o nařízení výkonu trestu odnětí svobody. Odsouzený sice vykazuje snahu po nápravě a přehodnocení dosavadního způsobu života, přesto však s ohledem na shora uvedené dle názoru krajského soudu není možné žádosti

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

vyhovět. Co se týká zmiňovaného rejstříku trestů, tak je nutné poukázat na rozhodnutí Ústavního soudu ČR, sp. zn. III. ÚS 1782/17, podle kterého je soud povinen zkoumat minulé chování žadatele, tj. zvažovat veškeré okolnosti svědčící či nesevřčící ve prospěch odsouzeného. Takový postup nepředstavuje porušení ústavní zásady ne bis idem ve smyslu čl. 40 odst. 5 Listiny, neboť pro zodpovězení otázky, zda od odsouzeného lze očekávat, že v budoucnu povede řádný život, jsou tyto skutečnosti a jejich hodnocení klíčové.

8. Ani krajský soud tedy na základě výše uvedeného nemohl dospět k závěru, že od odsouzeného je možné očekávat, že po podmíněném propuštění povede řádný život, nedopustí se žádné trestné činnosti a má za to, že nespĺňuje podmínky pro podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody dle § 88 tr. zákoníku. Krajský soud se plně ztotožnil s rozhodnutím okresního soudu, které je velmi precísně, právně správně a logicky zpracované a tak v ostatním je na něj možné odkázat. Vzhledem k tomu, že stížnost dŕvodnou neshledal, zamítl ji podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný.

Liberec 6. 12. 2019

JUDr. Eva Drahotová, v. r.
předsedkyně senátu

USNESENÍ

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Zuzany Bohaté Koldovské a přísedících Bohumily Chotové a PaedDr. Emila Hurcíka ve veřejném zasedání konaném dne 15. listopadu 2019 v trestní věci odsouzeného [REDAKCE] [REDAKCE] narozeného [REDAKCE] [REDAKCE] t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Stráž pod Ralskem, o žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění,

takto:

Podle § 88 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku se žádost odsouzeného [REDAKCE] [REDAKCE] narozeného [REDAKCE] [REDAKCE] o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v trvání 7 let a 6 měsíců, jež mu byl uložen rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 1. 2. 2012 č.j. 2 T 12/2011-405 pro zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a), odstavec 3 písmeno c) trestního zákoníku; v trvání 26 měsíců, jež mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Jihlavě ze dne 22. 7. 2010 č.j. 1 T 206/2009-832 ve spojení s usnesením Okresního soudu v Jihlavě ze dne 19. 9. 2012 č.j. 1 T 206/2009-881 pro trestný čin porušování domovní svobody podle § 238 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákona, trestný čin krádeže podle § 247 odstavec 1 písmeno b), odstavec 2 trestního zákona, trestný čin neoprávněného užívání cizí věci podle § 249 odstavec 1 trestního zákona, trestný čin poškozování cizí věci podle § 257 odstavec 1 trestního zákoníku a další sbíhající se trestné činy; a v trvání 1 roku a 6 měsíců, jež mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 26. 11. 2013 č.j. 2 T 38/2013-265 pro přečin porušování domovní svobody podle § 178 odstavec 1 trestního zákoníku a přečin vydírání podle § 175 odstavec 1 trestního zákoníku, zamítá.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v České Lípě nařídil na den 15. 11. 2019 veřejné zasedání k žádosti odsouzeného [REDAKCE] [REDAKCE] o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, lhůta k přípravě na jednání byla zachována a odsouzený na své žádosti trval. V rámci veřejného zasedání soud jako listinné důkazy přečetl žádost odsouzeného, podanou jeho obhájcem, k níž byl připojena žádost družky a matky a přísliby zaměstnání, dále rozsudková data, hodnocení z výkonu trestu a vyúčtování pohledávek, aktuální opis z Rejstříku trestů a rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové sp. zn. 2 T 12/2011 a Vrchního soudu v Praze sp. zn. 10 To 39/2012, Okresního soudu v Jihlavě sp. zn. 1 T 206/2009 a Okresního soudu v Pardubicích sp. zn. 2 T 38/2013.
2. Z listinných důkazů plyne, že odsouzený [REDAKCE] žádá poprvé o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. V žádosti rozvedl, jakou má za sebou pohnutou minulost, po dobu výkonu trestu se seznámil se svou současnou družkou, vyučil se jako obráběč kovů, chtěl by s družkou vyjet do zahraničí, kde má možnost zaměstnání, případně i náhradní zaměstnání v ČR. Veškeré dluhy jsou uhrazeny. Obdobně vyznělo i připojení se žádosti rodičů a družky odsouzeného.
3. Podle rozsudkových dat odsouzený vykonává ve Věznici Stráž pod Ralskem 3 nepodmíněné tresty odnětí svobody, které mu byly uloženy v trvání 7,5 roku; 26 měsíců a 18 měsíců. Ve věznici je od 6. 6. 2012 a výstup z výkonu trestu má 14. 7. 2023, k datu veřejného zasedání tedy vykonal více jak polovinu uložených trestů. V hodnocení věznice zachytila, že odsouzený byl zadržen policií a dodán do výkonu trestu. Do zdejší věznice byl přemístěn 9. 8. 2016, absolvoval zde

učební obor obráběč kovů a kurz výpočetní techniky. Dne 31. 5. 2017 byl zařazen do I. diferenční skupiny, vykazuje 30 kázeňských odměn. Pohledávky vůči ostatním subjektům jsou evidovány ve výši 55 000 Kč, a to v rámci nařízené exekuce ve prospěch Krajského soudu v Hradci Králové. V průběhu výkonu trestu kontakt s oběťmi trestné činnosti odsouzený nenavázal, byť jsou stanoveny konkrétní oběti a také má uloženou povinnost uhradit vzniklou škodu. Riziko, které odsouzený představuje, je dáno opakovaným páčáním trestné činnosti. Odsouzený se cítí být zcela odpovědný za trestný čin, za který je ve výkonu trestu. Jeho jednání nasvědčuje snaze přehodnotit dosavadní nezodpovědný způsob života, když si vytvořil podmínky pro přeřazení do nejpříznivější diferenční skupiny.

4. V opisu z Rejstříku trestů má odsouzený celkem 5 záznamů v České republice. Odsouzený byl opakovaně trestán pro různorodou trestnou činnost. První odsouzení pro majetkovou trestnou činnost z roku 2008 představovalo uložení alternativního trestu, který vykonal, nelze k němu již přihlížet. Druhé odsouzení je od Okresního soudu v Pardubicích z dubna 2010, kdy mu byl pro trestný čin krádeže a další uložení podmíněný trest odnětí svobody v trvání 11 měsíců se zkušební dobou 30 měsíců. Třetí odsouzení je od Okresního soudu v Jihlavě z července 2010, kdy byl uznán vinným pro trestný čin krádeže podle § 247 odstavec 2 trestního zákona a další trestné činy, za což mu byl opět uložení souhrnný podmíněný trest odnětí svobody v trvání 26 měsíců se stanovením zkušební doby v trvání 4 let. S ohledem na další odsouzení pak došlo dne 2. 10. 2012 k nařízení původně odloženého trestu. Rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové z února 2012 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze z května 2012 byl uznán vinným pro zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odstavec 3 písmeno c) trestního zákoníku, za což mu byl uložení nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 7,5 roku. Poslední odsouzení je z listopadu 2013 od Okresního soudu v Pardubicích, kdy byl uznán vinným pro přečiny vydírání podle § 175 odstavec 1 trestního zákoníku a porušování domovní svobody podle § 178 odstavec 1 trestního zákoníku a byl mu uložení nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 1 rok a 6 měsíců.
5. Odsouzený ██████████ ██████████ při veřejném zasedání uvedl, že se stydí za to, jakým byl člověkem. Výkon trestu je pro něj těžkou zkouškou. Dostal trest, který přijal, a snaží se na sobě pracovat. Respektuje rozhodnutí soudů a ví, že udělal spoustu věcí, které dělat neměl. Už nikdy nechce páchat trestnou činnost. V případě propuštění by mohl pracovat ve více firmách, pokud by měl stanovený dohled, tak by pracoval v ČR. S oběťmi trestných činů nenavázal žádný kontakt, v dnešní době by se jim omluvil, ale nechtěl je kontaktovat kvůli nim. Do výkonu trestu byl dodán, protože se nezdržoval v místě bydliště. Nesnažil se vyhýbat, nevěděl to. V době páčání trestné činnosti měl deprese a nedokázal se sít s tím, co se děje, pak své problémy řešil alkoholem. Vychovatel k odsouzenému uvedl, že mu byla dne 9. 10. udělena další pochvala za úklidy na oddíle. Chová se velmi dobře, patří mezi lépe hodnocené na oddíle.
6. Podle § 88 odstavec 1 trestního zákoníku po výkonu poloviny uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život, nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného. Podle § 88 odstavec 3 trestního zákoníku soud při rozhodování o podmíněném propuštění odsouzeného za zločin přihlídně také k tomu, zda odsouzený včas nastoupil do výkonu trestu, a zda částečně nebo zcela nahradil či jinak odčinil škodu nebo jinou újmu způsobenou trestným činem.
7. Po provedeném dokazování a po jeho zhodnocení dospěl soud k jednoznačnému a bezpečnému závěru, že žádosti odsouzeného vyhovět nelze, neboť odsouzený stále principiálně nesplňuje všechny zákonné požadavky na takovéto rozhodnutí soudu. Formálně odsouzený splnil podmínky spočívající v tom, že vykonal více jak polovinu ze všech uložených trestů odnětí

svobody. Pokud jde o prokázání podmínky polepšení, i zde splňuje zákonný požadavek, neboť po dobu výkonu uloženého trestu, což je od 6. 6. 2012, vykazuje 30 kázeňských odměn, je slušně hodnocen ze strany věznice a k tomuto bodu rovněž nemá soud připomínek.

8. Odsouzený však nesplňuje další důležitou zákonnou podmínku spočívající v tom, že by od něho v případě podmíněného propuštění mělo být očekáváno vedení řádného života. Jak bylo citováno z trestního zákoníku výše, při rozhodování u odsouzeného za zločin, kterým zvláště závažný zločin znásilnění podle § 187 odstavec 3 bezesporu je, soud přihlíží k tomu, zda odsouzený včas a sám nastoupil do výkonu trestu, což se v jeho případě nestalo, musel být dodán na výzvu soudu za součinnosti Policie, a tvrzení odsouzeného, že o nástupu trestu nevěděl, a že se mu tedy nevyhýbal, je liché. Odsouzený si byl velmi dobře vědom, že mu byly postupně ukládány nepodmíněné tresty odnětí svobody, jak je patrné z citovaných rozhodnutí, jež mu byly doručovány. Další výtka směřuje k tvrzení odsouzeného, že respektuje rozhodnutí soudů s lítostivou douškou, že se stydí za to, jakým byl člověkem. Jaká forma studu jej doprovázela, když si proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové podal odvolání do výroku o vině a trestu s tím, že soud hodnotil důkazy jednoznačně pouze ve prospěch poškozené, nebylo soudu uspokojivě vysvětleno, a i toto tvrzení odsouzeného tak soud považuje za ryze účelové, ve snaze přesvědčit jej, aby byl podmíněně propuštěn. Odsouzený také při své výpovědi uvedl, že všechny pohledávky byly uhrazeny, ovšem z výpisu pohledávek, které eviduje vězeňská služba, bylo deklarováno, že tomu tak není, stále není uhrazena pohledávka vůči Krajskému soudu v Hradci Králové ve výši 55 186 Kč, tedy za proběhlé trestní řízení. Rovněž dosud, a to je ve výkonu trestu poměrně dlouhou dobu, svou prezentovanou lítost neprojevil vůči poškozeným, a to absolutně žádnou formou. Soud shledal spáchané skutky, za něž byl odsouzený spravedlivě potrestán, za zavrženíhodné, s jakými se dosud během své praxe nesetkal. Byly spáchány vůči ■■■■ a ■■■■ což soud považuje za velmi neobvyklé, jakou formou se tak dělo a vůči jakým osobám. Lze jen předpokládat, jaký scénář nočních běsů připravil zejména ■■■■ do života svým jednáním a jaké to na něm mohlo nechat následky, avšak nijak se jim nerevanšoval a dosud je ani nekontaktoval.
9. Co se týče Rejstříku trestů, má zde pět záznamů, přičemž ve výkonu trestu je již sedm let. V roce 2010 mu byl ukládán sice souhrnný, ale stále ještě podmíněný trest odnětí svobody, který byl na nepodmíněný přeměněn rozhodnutím soudu až v roce 2014. Ve zkušební době podmíněného odsouzení se totiž dopustil právě nejzávažnější trestné činnosti, a to zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 187 odstavec 1, odstavec 3 písmeno c) trestního zákoníku, s ohledem na následky, jež zanechal na své oběti, mu byl uložen přísný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 7,5 roku. Tohoto skutku se dopustil dne 1. 6. 2011. Ještě, než byl tento rozsudek, ve spojení s potvrzujícím usnesením Vrchního soudu vyneseno, dopustil se dalšího, velmi nebezpečného jednání, a to dne 9. 5. 2012 vůči ■■■■ ■■■■ ■■■■ byt' si byl dobře vědom, že proti němu je vedeno neskončené trestní řízení, a rovněž se tak dopouštěl v době podmíněného odsouzení, čímž jsou vyvrácena v podstatě všechna tvrzení, jež užil při své výpovědi při tomto veřejném zasedání a také ve své žádosti o podmíněné propuštění. Byt' už mu tedy dvakrát byla dána šance v podobě podmíněného odsouzení, a v rámci stanovené zkušební doby se neosvědčil, naopak, pokračoval v trestné činnosti, jejíž společenská nebezpečnost se neúměrně zvyšovala. Bylo tedy očekáváno, že se ponaučil z přechozích pochybení a povede nadále řádný život, což se však nestalo a odsouzenému byly ukládány v rámci dalších trestních řízení již nepodmíněné tresty odnětí svobody. V rámci celkového odsouzení odsouzeného, jeho dosavadního způsobu života i jeho chování ve výkonu trestu soud dospěl k závěru, že odsouzený nesplňuje podmínky stanovené zákonem pro podmíněné propuštění, nelze od něj očekávat vedení řádného života na svobodě, proto rozhodl tak, že není možné jeho žádosti vyhovět.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno do tří dnů ode dne jeho oznámení podat k Okresnímu soudu v České Lípě stížnost, o níž by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci. Toto právo však nenáleží osobám, které se ho již výslovně vzdaly.

Česká Lípa 15. listopadu 2019.

Mgr. Zuzana Bohatá Koldovská v. r.
předsedkyně senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 4. prosince 2019 o stížnosti **odsouzeného:** [REDAKCE], proti usnesení Okresního soudu v České Lípě ze dne 11. listopadu 2019, č.j. 3 PP 15/2019-21,

takto:

Podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu se stížnost **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením rozhodl Okresní soud v České Lípě tak, že podle § 88 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku se žádost odsouzeného [REDAKCE] o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v trvání 2 let, jenž mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 8.4.2019 č.j. 1 T 14/2019-235 pro zločin násilí proti orgánu veřejné moci podle § 323 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku a přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku, zamítá.
2. Proti tomuto usnesení podal odsouzený ihned po jeho vyhlášení stížnost, kterou konkrétně nezdůvodnil.
3. Krajský soud z podnětu včas podané stížnosti přezkoumal podle § 147 odst. 1 tr. ř. správnost výroku napadeného usnesení, i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že podaná stížnost není důvodná.
4. Pokud jde o průběh řízení před Okresním soudem v České Lípě, tak nebyly zjištěny žádné procesní závady či pochybení. Okresní soud postupoval v souladu se všemi procesními předpisy, při zachování všech práv odsouzeného a v průběhu veřejného zasedání bylo také řádným způsobem provedeno dokazování. Rozsah dokazování potom okresnímu soudu umožnil vytvořit si potřebný podklad pro rozhodnutí.
5. Krajský soud pak neshledal pochybení ani ve věcném rozhodnutí okresního soudu, pokud žádost odsouzeného o podmíněné propuštění zamítl. Okresní soud v odůvodnění svého rozhodnutí podrobně poukázal na všechny skutečnosti, které byly zjištěny z provedených důkazů. V návaznosti na uvedená zjištění poukázal na ustanovení § 88 odst. 1 tr. zákoníku a z něj vyplývající podmínky pro možné podmíněné propuštění, jakož i rozvedl důvody, proč uvedené podmínky nemá za základě provedených důkazů za splněné.
6. Podle § 88 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku soud může odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného a odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvlášť závažný zločin a který dosud nebyl ve výkonu

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.

7. V posuzovaném případě okresní soud učinil správný závěr o tom, že odsouzený doposud nesplňuje všechny zákonné podmínky pro možné kladné rozhodnutí o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody.
8. Není pochyb o tom, že odsouzený splnil zákonný požadavek spojený s potřebnou minimální dobou výkonu trestu odnětí svobody. Odsouzený nebyl odsouzen pro zvlášť závažný zločin a zároveň doposud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody. U osoby odsouzeného tak postačí pro možnost rozhodnutí o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody výkon alespoň jedné třetiny trestu ve smyslu § 88 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. Těto povinnosti odsouzený dostal a uvedenou podmínku splňuje.
9. Krajský soud se ovšem ztotožnil s úvahou okresního soudu, pokud okresní soud své zamítavé stanovisko opřel o skutečnost, že odsouzený prozatím neprokázal dostatečný stupeň polepšení. Okresní soud přitom nepřehlédl, že odsouzený je vychovatelem kladně hodnocen a řazen mezi nadprůměrné, ale spolu s tím též okresní soud upozornil, že současně z výsledku vychovatele není patrné, že by odsouzený výrazně převyšoval svým chováním ostatní odsouzené, že by jeho chování kladně vybočovalo. Uvedené je potom patrné i z hodnotící zprávy odsouzeného, ze které také plyne kladné hodnocení a skutečnost, že odsouzený plní program zacházení, ale současně je z předložené zprávy, jakož i z výsledku vychovatele patrné, že odsouzený zatím nezískal žádnou kázeňskou odměnu a je doposud zařazen ve II. prostupné skupině vnitřní diferenciaci. Na uvedenou okolnost tedy okresní soud přílehlavě upozornil, a pokud v této souvislosti učinil závěr, že v hodnocení odsouzeného jsou rezervy a nelze ještě bezpečně dospět k závěru, že prokázal potřebný stupeň polepšení, je možné uvedené hodnocení přijmout. Krajský soud i s vědomím jinak velmi kladného hodnocení odsouzeného musí shodně konstatovat, že pokud si odsouzený prozatím nevytvořil ani podmínky pro zařazení do I. prostupné skupiny vnitřní diferenciaci, pak rozhodně nelze hovořit o jednoznačně prokázaném polepšení. Přehlédnout nelze ani skutečnost, že odsouzený si svým přístupem k plnění podmínek výkonu trestu dosud ani v průběhu výkonu trestu nevytvořil podmínky pro udělení kázeňské odměny. Přitom je třeba připomenout, že zařazení do II. prostupné skupiny vnitřní diferenciaci znamená, že se stále jedná o odsouzeného s nevyhraněným postojem, kdy tedy polepšení odsouzeného není jednoznačně prokázáno. Přestože je jinak chování odsouzeného hodnoceno velmi kladně, je třeba uvést, že zařazení do I. diferenciacní skupiny by mělo být u odsouzeného, žádajícího o podmíněné propuštění z výkonu trestu, by mělo být považováno za samozřejmost. S tímto pak koresponduje i hodnotící zpráva věznice, ve které je mimo jiné uvedeno, že jednání a chování odsouzeného ve výkonu trestu nenasvědčuje snaze přehodnotit dosavadní nezodpovědný způsob života, neboť si nevytvořil podmínky pro udělení kázeňských odměn a tím ani na přeřazení do nejpříznivější prostupné skupiny vnitřní diferenciaci. V tomto směru by bylo možné konstatovat, že odsouzený jenom pasivně přijímá trest, který vykonává, ale nečiní žádné aktivní kroky k tomu, aby se jeho hodnocení zlepšovalo. Smyslem rozhodnutí o podmíněném propuštění a poskytnutí tohoto benefícia, které není nijak nárokové, přitom mimo jiné je, aby odsouzeným, kteří vykonávají vzorně a příkladně uložený trest a mají snahu po nápravě, byla dána šance osvědčit, že v jejich případě došlo k naplnění účelu trestu před výkonem celé jeho výměry, že bylo dosaženo vyžadovaného stupně resocializace. V dané chvíli tedy krajský soud zatím považuje možnost rozhodnutí o podmíněném propuštění za předčasnou, má za to, že i nadále je ještě třeba výchovně působit na odsouzeného výkonem trestu odnětí

svobody, aby odsouzený prokázal, že došlo k jeho polepšení a bylo dosaženo účelu trestu ve všech jeho aspektech.

10. U odsouzeného proto ani krajským soudem nebyly shledány okolnosti odůvodňující závěr, že jsou splněny veškeré zákonné podmínky pro rozhodnutí o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Na základě shora uvedených skutečností má krajský soud za to, že rozhodnutí soudu prvního stupně nelze nic vytknout.
11. Protože byl postup okresního soudu a jím učiněné závěry shledány správnými, byla krajským soudem stížnost odsouzeného zamítnuta jako nedůvodná podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** žádný další řádný opravný prostředek přípustný

Liberec dne 04.12.2019

Mgr. František Bošík, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši. /